

KAKO SE NAJ UČIM?

Želja vsakega posameznika je, da bi se v čim krajšem času naučil čim več. Vendar se moramo zavedati, da je učenje trdo delo, ki se ga moramo naučiti. Da bi ugotovili, kako se najbolj učinkovito učiti, je treba najprej dobro poznati samega sebe in lastno zmožnost za učenje.

Učenje lahko razumemo kot proces pridobivanja, sprejemanja, razumevanja, shranjevanja, uporabe in reprodukcije različnih znanj, spretnosti in navad. Z učenjem ne pridobivamo samo znanja, izobrazbe, navad in spretnosti, ampak širimo naše čustvovanje, motivacijo, oblikujemo in spreminjamo prepričanja, stališča in interese. Z učenjem oblikujemo svojo osebnost.

ZAPOMNIMO SI:

20% tega kar preberemo

30% tega kar slišimo

40% tega kar vidimo

50% tega kar povemo

60% tega kar storimo

90% tega kar vidimo, slišimo, povemo in storimo

UČNI STILI

Vsak izmed nas ima nek svoj način učenja, ki nam najbolj odgovarja – imenujemo ga učni stil. Gre za kombinacijo učnih strategij, ki jih posameznik najbolj uspešno uporablja.

Po dr. Howard Gardnerju poznamo 7 vrst inteligence in glede na to, katera izmed njih je pri posamezniku najbolj izrazita, uporabimo ustrezen učni stil:

- Logično-matematična: naštej glavne točke po pomembnosti

- Jezikovna: povej snov s svojimi besedami, posnemi se in si predvajaj
- Glasbena: napiši pesem ali rimo, ki bo vsebovala jedro snovi
- Prostorska: oblikuj miselni vzorec, podčrtuj z barvnimi svinčniki, riši slike, grafe
- Avtorefleksivna: ugotovi, kako se snov navezuje na tvoje dosedanje znanje
- Medosebna: o snovi razpravljaj z drugimi

ZAZNAVNI STILI (povzeto po knjigi Učenje učenja- kako učiti in se naučiti spretnosti vseživljenjskega učenja, avtorice Tatjane Ažman)

Ljudje se razlikujemo po tem, katerim čutnim kanalom pri zaznavanju dajemo prednost. Podatke iz okolja ljudje sprejemamo s petimi čutili: vid, sluh, vonj, okus in tip. Če poznamo svoj zaznavni stil, lahko to s pridom izkoristimo pri učenju.

Poznamo naslednje zaznavne stile:

- Vidni (vizualni)
- Slušni (avditivni)
- Čutno/čustveni (kinestetični)

VIDNI/VIZUALNI STIL

Značilnosti: Učenec bere veliko in hitro, opazuje, vidi miselne slike, piše lepe zapiske, drži se postopkov, opazi podrobnosti, je usmerjen na videz, predstavitev naredi s plakatom, čečka, ko telefonira, rad bere stripe, hitro govori, hrup ga ne moti, pravi. Jasno mi je... jaz to tako vidim...

Metode učenja: Učenec naj si ogleda slike, zemljevid, fotografije, film, bere navodila, knjige, revije, zapisuje, naredi izpiske, miselne vzorce, plakate, uporablja barve, piše poročila, seminarje, se uči v manjših skupinah.

SLUŠNI/AVDITIVNI STIL

Značilnosti: Učenec najraje posluša razlago, pravljice, s seboj se glasno pogovarja, ko bere, premika ustnice, hrup ga moti, raje govori kot piše, zlahka posnema govor drugih, dobro pripoveduje, zapomni si s poslušanjem, je zgovoren, pravi: slišim, kar praviš...

Metode učenja: Učencu naj nekdo prebere navodila, udeležuje naj se predavanj, glasno ponovi prebrano snov, uporablja različne tone, narečja, naj se posname in se posluša, naj se uči v paru ali v skupini, v tišini, posluša radijske oddaje, sodeluje v pevskem zboru, igralski skupini ali na kvizu, poroča o potovanjih, pogosto naredi odmor.

ČUTNO/ČUSTVENI STIL

Značilnosti: Učenec je čuteč, presoja z občutki, bolje razmišlja, če se sprehaja, ko govori, krili z rokami, težko sedi pri miru, govori počasi, rad se dotika ljudi, veliko se giblje, ko bere, si pomaga s prstom, uči se z delom in dejavnostmi, z izkušnjami, rad ima akcijske filme in knjige, pravi: čutim, da...

Metode učenja: Učenec si naj podčrta navodila, obkroži ključne pojme, otipa predmete, naredi vajo, eksperiment, hodi in govori, ko ponavlja snov, ureja oglasno desko, sodeluje v igralski skupini, sodeluje na kvizu, potuje, uporablja računalnik.

UČNE NAVADE

predstavljajo celoto vseh tistih načinov ravnanja v učni situaciji, pridobljenih z vajo in ponavljanjem, ki omogočajo lažje in uspešnejše učenje.

Marentič Požarnik (1976) navaja več sestavin učnih navad:

1. Delovne navade

Pri delovnih navadah gre predvsem za premišljeno urejanje prostora in uporabljanje časa za učenje (npr. delovni pogoji, časovno načrtovanje učenja...).

2. Učne tehnike

Učne tehnike predstavljajo uspešne načine učenja, ki se kažejo v uporabi raznih sredstev za učenje (npr. sredstva za pisanje, risanje, učbeniki in drugi viri informacij...) ter pri izvajanju

tistih dejavnosti, ki so običajno sestavni del učenja (npr. kako se učiti iz učbenika, kako zapisovati, izpisovati, podčrtovati...).

3. Učne spretnosti

Učne tehnike temeljijo na osnovnih učnih spretnostih, kot so govor, branje, pisanje, obvladovanje osnovnih računskih operacij. Vsaka od teh spretnosti ima vrsto enostavnih in sestavljenih komponent (npr. učna spretnost branja predstavlja tako glasno branje, kot tudi zmožnost hitrega branja z razumevanjem pa tudi zmožnost kritičnega branja ter smiselnega povezovanja z drugimi viri...).

4. Metode učenja

Pri metodah učenja gre za ustaljeno zaporedje postopkov, s katerimi pridobivamo znanje (npr. kako razdelimo učno snov pri učenju glede na čas in vsebino, kako učno snov ponavljamo...).